

k) vastineeksi edellä i kohdassa kuvattavasta verovähennys-oikeudesta saatava eläke on veronalaista tuloa, ja

l) periaatteena on, että eläkesäästöt voi maksaa asiakkaalle hänen tultuaan eläkeikään?

2) Jos ensimmäisen kysymyksen vastataan myöntävästi, onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa tulkittava siten, että käsiteltävän asian kohteena olevat palvelut (vrt. ennakkoratkaisupyyntö 1.2 kohta) sisältyvät hallinnan käsitteeseen?

3) Onko käsiteltävän asian kohteena olevan, eläkkeiden maksamista koskevan palvelun (vrt. ennakkoratkaisupyyntö 1.2 kohta) kaltaista palvelua kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdan perusteella pidettävä yhtenä palvelukokonaisuutena vai useina erillisinä palveluina, joita on arvioitava yksitellen?

4) Onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty maksuja tai tilisiirtoja koskevien palvelujen vapautus arvonlisäverosta koskee myös käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaista eläkkeiden maksamiseen liittyvää palvelua (vrt. ennakkoratkaisupyyntö 1.2 kohta)?

5) Jos neljänteen kysymyksen vastataan kieltävästi, onko kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty talletus- tai käyttötilejä koskevien palvelujen vapautus arvonlisäverosta koskee myös käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaista eläkkeiden maksamiseen liittyvää palvelua (vrt. ennakkoratkaisupyyntö 1.2 kohta)?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 25.10.2012 — Juvelta UAB v. Lietuvos prabavimo rūmai

(Asia C-481/12)

(2013/C 9/53)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Juvelta UAB

Vastapuoli: Lietuvos prabavimo rūmai

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 34 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään sellaiset kansalliset oikeussäännöt, joiden mukaan halutessa pitää kaupan Euroopan unionin jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja kultatuotteita, joiden markkinoille saattaminen on kyseisessä jäsenvaltiossa (vientijäsenvaltiossa) sallittua, jäsenvaltion hyväksymän riippumattoman pitoisuudenmäärityslaitoksen on leimattava kyseiset tuotteet leimalla, joka vahvistaa, että kyseinen laitos on tarkastanut leimatun tuotteen, ja jossa esitetyt tuotteen pitoisuutta koskevat tiedot ovat tuontijäsenvaltion kuluttajan ymmärrettävissä, vaikka tieto pitoisuudesta on annettu erillisessä täydentävässä samaan kultatuotteeseen lyödyssä leimassa?

2) Onko ensimmäiseen kysymyksen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että — kuten käsiteltävässä asiassa — tuotteisiin lyötyä kultatuotteiden pitoisuutta koskevaa täydentävää leimaa, joka on tuontijäsenvaltion kuluttajan ymmärtämässä muodossa (esimerkiksi kolme arabialaista numeroa "585"), ei ole lyönyt Euroopan unionin jäsenvaltion hyväksymä riippumaton pitoisuudenmäärityslaitos, mutta leimassa annetut tiedot vastaavat samaan tuotteeseen vientijäsenvaltion hyväksymän riippumattoman pitoisuudenmäärityslaitoksen lyömässä leimassa annettujen tietojen merkitystä (esimerkiksi vientivaltion leima, jossa on arabialainen numero "3", tarkoittaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan nimenomaan pitoisuutta 585)?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Prešov (Slovakia) on esittänyt 29.10.2012 — Peter Macinský ja Eva Macinská v. Getfin s.r.o. ja Financreal s.r.o.

(Asia C-482/12)

(2013/C 9/54)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Prešov

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Peter Macinský ja Eva Macinská

Vastaja: Getfin s.r.o. ja Financreal s.r.o.